

nemført en Ordning, som gjør det overflødig at benytte Andel i Auktionsindtægten som Tilskyndelse til den rette Benyttelse af Hugsten, saaledes kan denne Lønningsmaade paa den anden Side endogaa virke hæmmende paa Udbyttet. De senere Aars stærkt finkte Priser have jo nemlig i alt Fald en af deres væsentlige Grunde i formindsket Efterpørgsel ved Auktionerne, og der har endogaa vist sig Spor af, at den Omstændighed, at Udbuddet (som afhænger af de planmæssige Hugster) er større end Efterpørgslen, har fremkaldt Enighed mellem Brændehandlere om at trykke Auktionsbudene ned under rimelige Nutidspriser, og paa flere Skovdistrikter har det derfor været nødvendigt at formindste Hugsterne, naaget en saadan Vending af Driſtsplanerne har sine ikke ubetydelige Ulemper. Det eneste Middel herimod er at benytte Salg underhaanden, naar gunstig Veilighed tilbyder sig, og en saadan fremkommer nu hyppigere end tidligere paa Grund af den noget større Virksomhed, som den private Industri er ifærd med at udvikle ved Dparbeidelse af de raa Træeffekter, og som ikke altid kan tilfredsstilles ved Auktionskjøb, fordi den maa benytte de øieblikkelige Konjunkturer og sikke sig Effekter af bestemt Art, i bestemt Mængde og til bestemt Tid, saa at Statskovenes i de fleste Tilfælde ganske vilde gaa glip af denne Afſætning til rimelige Priser, naar den ikke ſtete underhaanden. Men medens det derfor, saaledes som Forholdene efterhaanden have udviklet sig, er i Statskassens og selve Statskovenbrugs Interesſe, at Salg underhaanden kan anvendes om end undtagelsesvis, saa dog i ikke ganske ubetydelig Udſtrækning efter Fornødenhed og Veilighed, er der paa den anden Side den Betænkelighed derved, at det gjør Staar i vedkommende Skovriders lovhemlede Embedsindtægt, idet der efter Loven af 25de Februar 1851 kun kan gives ham Procenter af, hvad der sælges ved Auktion, ikke af, hvad der sælges underhaanden. Det er imidlertid ikke blot saa, at den i Loven af 25de Februar 1851 hjemlede delvise Lønning med Auktionsprocenter i Principet ikke længere er tidssvarende; den har under de forandrede Forhold tillige medført den uheldige Følge, at en stor Del af Statens Skovridere ikke kunne faa den Lønningsindtægt, som var dem tiltænt, og som de virkelig i sin Tid have havt af Auktionsprocenterne. Som Bilag I er trykt en Forregnelſe over, hvad Auktionsprocenterne paa hvert Skovdistrikt have udgjort i hvert af de ſidſte 5 Finantsaar, og til Sammenligning dermed en tilsvarende Forregnelſe for den 10 Aar længere tilba-

geliggende Aarrække 1878/74—1877/78. Af denne Forregnelſe vil det ſes, at medens i denne ſidſtnevnte Periode af Statens 22 Skovridere 16 à 17 oppebare Auktionsprocenternes Maximum, 800 Kr., og dette Beløb i 1883/84 endnu oppebares af 14 Skovridere, er diſſes Antal ſiden formindſket og har i ſidſtafvigte Finantsaar 1887/88 kun været 6. Grunden hertil er i første Række den stærke Nedgang af Salgspriserne (der i Bilag II vil findes fremſtillet for de foranævnte Aarrækker for de 2 vigtigſte Sortimenters Vedkommende Bøgelløvebrænde og Naaletrætonner); men dertil kommer endnu, at det ved Faſtſættelſen af de nye Driſtsplaner har været nødvendigt paa flere Distrikter at nedſætte de planmæssige aarlige Hugster (de ſaakaldte Eater) ikke ubetydeligt. Exempelvis ſkal ſaaledes anføres, at Bøgetaten er nedſat paa 4de Kronborg Distrikt fra 1,660 til 426 Favne, paa 5te Kronborg Distrikt fra 1,950 til 1,168 Favne, paa 1ſte Frederiksborg Distrikt fra 1,200 til 875 Favne, paa 2det Frederiksborg Distrikt fra 2,000 Favne til 1,376 Favne, paa 1ſte Njøbenhavns Distrikt fra 1,800 til 1,148 Favne, paa Silkeborg Distrikt fra 1,846 til 1,084 Favne, paa Buderupholms Distrikt fra 1,389 til 850 Favne, medens Eaten af Naaletræ-Stammeved er nedſat paa 6te Kronborg Distrikt fra 36,600 til 23,855 Kubikfod, paa Odsherreds Distrikt fra 34,886 til 23,000, paa 1ſte Frederiksborg Distrikt fra 28,300 til 7,047, paa 2det Frederiksborg Distrikt fra 63,000 til 39,840, paa 1ſte Njøbenhavns Distrikt fra 80,000 til 50,260, paa Falsters Distrikt fra 48,711 til 21,209 Kubikfod.

Den i indeværende Lovforſlag foreſlaaede Forandring i Skovridernes Lønningsmaade gaar derfor for de Allerſteſtes (18) Vedkommende kun ud paa at ſikke dem den ſamme Indtægt, ſom de dels fortiden oppebare, dels tidligere have oppebaaret, en Sikkring, ſom de Paagældende have faa meget større Willighedskrav paa, ſom en anden Lønningskilde, hvortil der er taget væſentlig Hensyn ved Faſtſættelſen af den egentlige Pengelønning, nemlig Udbyttet af Embedsjorden, i de ſidſte Aar er bleven meget betydeligt forringet; thi det er klart, at ved Jordbrug ſom de, hvorom her er Tale, hvis Driſt er forholdsvis dyr, baade paa Grund af dets ringere Størrelſe, og fordi Skovriderens Tid er optaget af hans Embedsgjering, maa den ved Landbrugsprodukternes Prisfald foraarſagede Formindſtelse af Bruttoindtægten i endnu langt større Forhold formindſte den Nettoindtægt, der er beregnet ſom Lønningsdel. Kun for de 4 ydſte Høbedistrikter,